Dosarul nr. 3-4256/2024 /2-24110504-12-3-02102024/

H O T Ă R Î R E

În : gii

30 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Gandrabur Marcel, specializat în materia contenciosului administrativ, examinând unipersonal, în procedură scrisă, acțiunea de contencios administrativ intentată de către Vizant Valentin împotriva Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova privind accesul la informație,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 02 octombrie 2024 Vizant Valentin prin intermediul avocatului său, Moraru Eduard a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova (reorganizat în Ministerul Afacerilor Externe), solicitând:

- Constatarea încălcării dreptului de acces la informație a reclamantului Vizant Valentin, de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, urmare a nefurnizării informației, asupra cererii de comunicare a informațiilor de interes public nr. 01-19-08/2024 din 19 august 2024.

- Obligarea Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, să comunice informația de interes public, în baza cărui act administrativ a încetat activitatea lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan.

- Obligarea Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, să prezinte actul administrativ, în baza căruia a încetat activitatea lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, prin scrisoarea Ambasadei Republicii Moldova în Federația Rusă cu nr. RUS/022/801 din 07 aprilie 2023, reclamantul a fost informat că, urmare evaluării activității Consulatului Onorific al Republicii Moldova în Republica Kazahstan, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova a decis notificarea autorităților kazahe privind încetarea activității petiționarului în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular, cu retragerea patentei consulare. La data de 19 iulie 2023, în adresa pârâtului, de către reclamant a fost înaintată cererea de acces la informație nr. 01-19.07/2023, privind prezentarea copiilor tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei

Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan. Ulterior prin răspunsul pârâtului cu nr. DC/1/421/8815 din 02 august 2023, reclamantul a fost notificat despre motivele care au stat la emiterea notificării autorităților kazahe privind încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan și anume prestația profesională neglijentă a petiționarului datorată faptului lipsei pentru perioada anului 2022 de pe teritoriul Republicii Kazahstan, neinformând în acest sens Ambasada, în conformitate cu prevederile pct. 39 din Regulamentul cu privire la Consulul Onorific al Republicii Moldova. La data de 12 septembrie 2023, prin cererea nr. 01-12-09/2023 înaintată către pârât, reclamantul a solicitat prezentarea copiilor tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea oficiului consular în Republica Kazahstan, iar la data de 20 septembrie 2023, reclamantul prin poșta electronică: *****, a primit răspunsul nr. DC/1/045/10901, prin care i s-a refuzat eliberarea actului de decizie emis de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova prin care a fost încetată activitatea Consulului Onorific și retragerii patentei consulare, motivând precum că este suficient doar a fi notificat Consulul Onorific, în cazul dat Vizant Valentin, despre încetarea activității consulare, dar nu și emiterea și eliberarea actului de decizie în cauză de către autoritatea publică. La data de 19 august 2024, în adresă pârâtului s-a înaintat repetat cererea nr. 01-19-08/2024, prin care s-a solicitat și insistat: să prezinte copiile tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular, cu retragerea patentei consulare; să expedieze răspunsul pe adresa: *****. Potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023, cu privire la accesul la informațiile de interes public, în cerere, solicitantul poate indica modalitatea preferată de comunicare a informației; conform art. 20 alin. (1). Ulterior, necătând la faptul că, în cererea repetată din 19 august 2024 nr. 01-19-08/2024, s-a indicat și insistat ca răspunsul la cererea în cauză să fie expediată prin serviciul poștal la adresa sus indicată, pârâtul arătându-și iarăși ne stima și indiferența față de reclamant, ignorând în totalitate cerințele reclamantului și prevederile legale indicate supra, a expediat la data de 29 august 2024 pe e-mail ***** în format electronic, răspunsul nr. DMI/RU/021/8993 din 28 august 2024 prin care iarăși a refuzat satisfacerea cererii reclamantului la acces la informație de interes public și menționând precum că anterior deja a dat răspuns, dar după cum se cunoaște din tot mersul comunicării dintre reclamant și pârât, reclamantului nu i s-a permis accesul la informație de interes public și anume: prezinte copiile tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea oficiului consular, cu retragerea patentei consulare. Conform art. 10 din Codul administrativ,

notificarea evidențiată îmbracă forma unui act administrativ individual întreprins de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Consideră că, argumentele care au stat la baza emiterii notificării invocate mai sus, sunt contrare dispozițiilor legale în vigoare din motivele ce urmează. La data de 23 august 2022, către domnul Popescu Nicolae, Ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene, de către petiționar a fost înaintată o notă informativă pe adresele electronice ale Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, despre motivul lipsei petiționarului pe o perioadă nedeterminată în Republica Kazahstan. La data de 08 februarie 2023 către domnul Popescu Nicolae, Ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene, de către petiționar a fost înaintată o notă informativă pe adresele electronice ale Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, despre activitatea petiționarului în calitate de Consul Onorific în Republica Kazahstan pe perioada mandatului. La data de 09 februarie 2023 către domnul Popescu Nicolae, de către petiționar a fost înaintată o notă informativă pe adresele electronice, despre înregistrarea Asociației Consulilor Onorifici din Republica Moldova și depunerea cererii de aderare la Federația Asociațiilor Consulare Internaționale (FICAC).

Prin cele relatate supra, se arată că reclamantul Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific în Republica Kazahstan pe perioada mandatului său, a îndeplinit în totalitate atribuțiile sale în calitate de Consul Onorific. Potrivit prevederilor pct. 84 al Statutului Consular, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 368 din 28.03.2002, numirea și activitatea funcționarilor consulari onorifici ai Republicii Moldova este reglementată de Regulamentul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene privind Consulul Onorific al Republicii Moldova, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene nr. 683-b-114 din 20 iunie 2007. Potrivit pct. 21 din Regulamentul cu privire la Consulul Onorific al Republicii Moldova, urmare a deciziei de înființare a oficiului consular și de numire în funcție a funcționarului consular onorific, ministerul va solicita statului de reședință, prin canale diplomatice, acordul la înființarea oficiului consular, circumscripția consulară și sediul acestuia, precum și consimțământul privind desemnarea persoanei respective în calitate de consul onorific. Potrivit pct. 22 din același act normativ, după obținerea acordului statului de reședință funcționarul consular onorific primește de la minister patenta consulară semnată de către ministrul afacerilor externe și integrării europene al Republicii Moldova, prin care se atestă numirea în funcție a consulului onorific, clasa sa, sediul oficiului consular condus de consulul onorific și circumscripția consulară. Potrivit pct. 23, patenta consulară poartă sigiliul ministerului și se întocmește în limba de stat a Republicii Moldova. Potrivit pct. 24, patenta consulară este valabilă pentru o perioadă nelimitată și poate fi retrasă la decizia ministerului.

Deci prin urmare, observă faptul că, la baza încetării activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan, stă actul de decizie al autorității publice adică, ”Ordin”, ”Dispoziție”, prin care persoana în privința căruia i s-a emis acest act de decizie în caz că nu este de acord cu ea, ar putea să o

conteste în instanța de judecată așa după cum prevede legiuitorul, dar nu să fie doar informat prin notificare ce reprezintă doar o formă de înștiințare/comunicare de emitere a actului de decizie al autorității publice și fără a i se prezenta însuși acest act de decizie, ceea ce nu s-a întâmplat cu regret. În așa mod reclamantului fiindu-i îngrădit flagrant și abuziv în continuu dreptul la informare și la apărare. Potrivit art. 34 alin. (1)-(2) din Legea Supremă a Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit, autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sânt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. Potrivit art. 26 alin. (1)-(2) din Legea Supremă a Republicii Moldova, dreptul la apărare este garantat, fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, ta încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Astfel, prin refuzul pârâtului de a prezenta reclamantului actul de decizie ce a stat la baza încetarea activității sale în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan, se aduce atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-l utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege. În aceste condiții de drept stabilite, reține că doar o simplă notificare a reclamantului privind încetarea activității sale în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan, fără de a i se prezenta și actul de decizie emis de Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova privind acest fapt (notificarea constituind doar o formă de înștiințare), ea nu produce efecte juridice fără de însăși actul de decizie. Din motivul neprezentării de nenumărate ori de către pârât, a informației dacă există în realitate actul de decizie sau nu, emis în privința domnului Vizant Valentin, prin care a fost înlăturat din calitatea sa de Consul Onorific și respectiv desființat Oficiul Consular, cu retragerea patentei consulare, în, așa mod, în ordinea de idei prezentată supra duce la suspiciunea, că, actul de decizie în realitate nu există, iar în așa mod constată faptul că, reclamantul a fost înlăturat din calitatea sa de Consul Onorific, ilegal, ceea ce urmează a fi demonstrat în procesul de judecată cu examinarea părților. Până la moment pârâtul nu a prezentat actele de decizie ce au stat la baza încetării activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular, cu retragerea patentei consulare, prin ce pune la îndoială legalitatea acțiunilor pârâtului în coraport cu reclamantul.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 22 iunie 2015 pentru interpretarea art. 34 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova (accesul la informație): ”31. Curtea menționează că, potrivit art. 34 alin. (1) și (2) din Constituție, dreptul persoanei de acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Potrivit competențelor ce le revin, autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor cu privire la treburile publice și la problemele de interes personal; 32. Curtea reține că dreptul de acces la orice informație vizează modul, mijloacele și condițiile în care se realizează administrarea treburilor de stat și dreptul de a difuza astfel de informații. 33. În Hotărârea nr. 19 din 16 iunie 1998, Curtea a reținut că dreptul la informație este un drept fundamental al persoanei, deoarece dezvoltarea persoanei în societate,

exercitarea libertăților prevăzute de Constituție, inclusiv libertatea gândirii, a opiniei, a creației, a exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, presupune și posibilitatea de a recepționa informații asupra vieții, sociale, politice, economice, științifice, culturale etc. 34. Curtea notează că dreptul la informație este dreptul de a solicita informații de la autoritățile și instituțiile publice. Aceste drept comportă două aspecte: dreptul de a solicita și dreptul de a primi informații. În acest sens, Curtea menționează că orice autoritate și/sau instituție publică este obligată să ofere informațiile solicitate, atât timp cât nu există un motiv legitim de a refuza aceste solicitări. Curtea reține că dreptul la informație cuprinde următoarele elemente: - dreptul persoanei, al unei organizații sau entități legale de a solicita informații de interes public de la autoritățile și instituțiile publice fără a demonstra interesul legal care stă Ia baza solicitării; - obligația autorității sau instituției publice de a răspunde sau de a oferi informațiile solicitate, fapt care presupune existența unor mecanisme pentru gestionarea solicitărilor și limite de timp pentru oferirea răspunsurilor la aceste solicitări; - existența unor excepții, care să permită abținerea de la prezentarea anumitor categorii de informații. Aceste excepții includ protecția securității naționale, a persoanelor, a confidențialității comerciale, a ordinii publice și a punerii în aplicare a legii, precum și refuzul de a prezenta informațiile primite în condiții de confidențialitate sau cele care rezultă din discuțiile interne; Pentru a putea fi invocate, excepțiile trebuie: să justifice existența unui prejudiciu pentru interesul public, în cazul în care informațiile ar fi comunicate; Existența unor mecanisme de contestare pentru solicitanții de informații, în cazul în care autoritățile și instituțiile publice refuză să le prezinte; Existența unor remedii externe în cazul refuzului de a prezenta informațiile (de obicei, instanțele ordinare); Condiția ca autoritățile și instituțiile publice să comunice din oficiu anumite tipuri de informații despre structura lor, regulile și activitatea acestora. 37. Curtea reține că dreptul la informație este o precondiție pentru exercitarea altor drepturi, și anume a drepturilor politice, economice și sociale; a dreptului la protecția vieții private, a dreptului de a lua parte Ia treburile publice, a dreptului Ia un proces echitabil etc. 44. Curtea constată, faptul că în contenciosul Curții Europene a fost recunoscută și relația dintre dreptul la informație și dreptul la un proces echitabil, în contextul civil. În cauza McGinley și Egan vs. Regatul Unit, Curtea Europeană a admis că ingerința în dreptul la un proces echitabil poate lua naștere prin restricționarea accesului la informații în condițiile în care statul interzice cu bună-credință accesul reclamanților sau neagă, în mod fals, existența documentelor în posesia sa, documente care le-ar fi fost de folos în procesul de judecată. În acest fel, este negat dreptul la un proces echitabil.

Potrivit art. 54 alin. (2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. În baza normelor legale citate supra și a informației prezentate, constată că neprezentarea de nenumărate

ori a informației solicitate de instituția reclamată, constituie o atingere a dreptului de acces la informațiile oficiale ale reclamantului.

Prin **referința** Ministerului Afacerilor Externe s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă. *(f.d. 35-39)*

Aprecierea instanței de judecată.

Analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, judecătorul ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Circumstanțele de fapt relevante.

Prin scrisoarea Ambasadei Republicii Moldova în Federația Rusă cu nr. RUS/022/801 din 07 aprilie 2023, Vizant Valentin a fost informat că, urmare evaluării activității Consulatului Onorific al Republicii Moldova în Republica Kazahstan, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova a decis notificarea autorităților kazahe privind

încetarea activității în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular, cu retragerea patentei consulare.

La data de 19 iulie 2023, Vizant Valentin a depus la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova cererea de acces la informație nr. 01-19.07/2023, privind prezentarea copiilor tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova cu nr. DC/1/421/8815 din 02 august 2023, Vizant Valentin a fost notificat despre motivele care au stat la emiterea notificării autorităților kazahe privind încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan și anume prestația profesională neglijentă a petiționarului datorată faptului lipsei pentru perioada anului 2022 de pe teritoriul Republicii Kazahstan, neinformând în acest sens Ambasada, în conformitate cu prevederile pct. 39 din Regulamentul cu privire la Consulul Onorific al Republicii Moldova. Plecând de la un cumul de factori care au incidență directă asupra randamentului Consulului Onorific, dar și asupra imaginii de ansamblu a țării, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova a decis aplicarea pct. 45 și 46 din Regulamentul cu privire la consulul onorific al Republicii Moldova. Având în vedere raționamentele care au stat la baza deciziei privind retragerea patentei consulare, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova a făcut uz de dreptul său discreționar.

La data de 12 septembrie 2023, prin cererea nr. 01-12-09/2023 înaintată de Vizant Valentin s-a solicitat prezentarea copiilor tuturor înscrisurilor care au stat la baza deciziei Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, inclusiv și decizia pe caz, prin care s-a decis, încetarea activității lui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific și respectiv desființarea oficiului consular în Republica Kazahstan. La data de 20 septembrie 2023, a fost emis refuzul nr. DC/1/045/10901 prin care s-a comunicat că este suficient doar a fi notificat Consulul Onorific, în cazul dat Vizant Valentin, despre încetarea activității consulare, dar nu și emiterea și eliberarea actului de decizie în cauză de către autoritatea publică.

La data de 19 august 2024, Vizant Valentin a înaintat repetat cererea nr. 01-19-08/2024 privind furnizarea informațiilor, însă nici aceasta nu a fost satisfăcută, motiv pentru care acesta s-a adresat instanței de judecată.

Cadrul normativ general.

În corespundere cu **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform **art. 6 din Codul administrativ**, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu **art. 9 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, prin petiţie, în sensul prezentului cod, se înţelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorităţi publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operaţiuni administrative.

Conform **art. 14 din Codul administrativ**, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real.

Sunt acte reale, în special, informaţiile, avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea.

În măsura în care prevederile prezentului cod nu conţin reglementări imperative, în privinţa actelor reale se aplică corespunzător dispoziţiile referitoare la actele administrative individuale, dacă acest lucru nu este exclus în baza diferenţelor dintre actul administrativ individual şi actul real.

În conformitate cu **art. 17 din Codul administrativ**, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu **art. 20 din Codul administrativ**, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform **art. 64 din Codul administrativ**, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege.

Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Potrivit **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În concordanță cu **art. 96 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, notificările şi comunicările către participanţii la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă şi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării şi acceptată de participantul la procedură.

Autorităţile publice trebuie să se asigure că participanţii la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum şi modalităţi alternative.

În temeiul **art. 137 din Codul administrativ**, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform **art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cadrul normativ special.

Dreptul accesului la informația de interes public este o parte componentă a dreptului la libertatea exprimării, stipulat în **art. 19 al Declarației Universale a Drepturilor Omului** adoptată de Adunarea Generala a Organizatiei Națiunilor Unite la 10 de septembrie 1948: Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

În unison cu **art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Conform **art. 34 din Constituția Republicii Moldova**, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu **art. 4 din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

În conformitate cu **art. 5 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, furnizorii de informaţii sunt:

a) autorităţile publice;

b) instituţiile publice;

c) întreprinderile de stat şi întreprinderile municipale;

d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informaţii prevăzuţi la lit. a)–c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)–(7) din Codul civil nr.1107/2002;

e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare;

f) întreprinderile energetice care desfăşoară activităţi în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice;

g) asociaţiile profesionale şi organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiţiei;

h) partidele politice.

În acord cu **art. 6 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să asigure accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

În corespundere cu **art. 13 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite şi să obţină informaţii de interes public în condiţiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informaţiilor de interes public. Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să comunice informaţiile de interes public solicitate, în condiţiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

În concordanță cu **art. 19 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, informaţiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii. Termenul stabilit la alin. (1) poate fi prelungit cu cel mult 7 zile în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informaţii, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) şi cu indicarea motivelor prelungirii. În cazul conexării cererilor conform art. 18, termenul de examinare şi soluţionare curge de la data înregistrării primei cereri înaintate de către solicitant. Cererile adresate verbal se soluţionează imediat, în ziua înaintării, dacă informaţiile solicitate sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat. În cazul în care informaţiile solicitate nu sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat sau acestea sunt cu accesibilitate limitată, solicitantul este îndrumat să înainteze o cerere în formă electronică sau în scris, care va fi examinată şi soluţionată în termenele prevăzute la alin. (1)–(3).

Conform **art. 23 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, cererea se respinge, integral sau parţial, în cazul în care:

a) furnizorul de informaţii nu deţine informaţia solicitată, nu cunoaşte dacă aceasta se află în posesia unui alt furnizor de informaţii şi nu există circumstanţe pentru readresare;

b) în privinţa informaţiei solicitate furnizorul de informaţii a oferit deja un răspuns. În acest caz se face referire la numărul şi data răspunsului oferit anterior.

Respingerea integrală sau parţială a cererii este motivată în scris şi comunicată solicitantului în termenul prevăzut la art. 19.

În cazul în care nu deţine informaţia solicitată, furnizorul de informaţii care a înregistrat cererea va readresa cererea, integral sau parţial, unui alt furnizor de informaţii, dacă cunoaşte că informaţia solicitată se află în posesia acestuia. În acest caz, originalul sau copia cererii se expediază pentru examinare furnizorului de informaţii relevant în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, fapt despre care este informat solicitantul.

Pentru examinarea şi soluţionarea cererii readresate începe un nou termen, conform art. 19, care curge de la data înregistrării cererii readresate.

Refuzul de a înregistra sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Conform **art. 24 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** comunicarea informaţiilor de interes public este refuzată, integral sau parţial, dacă informaţiile solicitate constituie informaţii cu accesibilitate limitată conform art. 8.

Prevederile **art. 28-29 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, constituie încălcări ale legislaţiei privind accesul la informaţiile de interes public, pasibile de sancţiune pecuniară, următoarele fapte:

a) nepublicarea informaţiilor de interes public prevăzute la art.10;

b) comunicarea incompletă a informaţiilor de interes public;

c) solicitarea unor plăţi ilegale pentru comunicarea informaţiilor de interes public;

d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii;

e) refuzul neîntemeiat de a comunica informaţiile de interes public.

Pentru încălcările prevăzute la art. 28, instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii o sancţiune pecuniară sub formă de amendă.

Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională constituie 50 de lei.

La aplicarea amenzii se ţine cont de:

a) gravitatea şi durata încălcării constatate;

b) consecinţele încălcării constatate pentru reclamant;

c) alte circumstanţe relevante.

Instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii:

a) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. a) – amendă de la 5 la 60 de unităţi convenţionale;

b) pentru încălcările prevăzute la art. 28 lit. b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unităţi convenţionale;

c) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. e) – amendă de la 20 la 200 de unităţi convenţionale.

Amenda se încasează din contul furnizorului de informaţii şi se virează în bugetul de stat. Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Partea reclamantă (solicitantul) revendică informații care se pretind că nu au fost oferite de partea pârâtă (furnizorul), prin urmare pretențiile respective sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ în lumina prevederilor art. 39, 189 și art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

2. Litigiul dedus judecății este exceptat de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public combinat cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

3. Corelând momentul comunicării răspunsului furnizorului de informații, cu momentul înaintării de către solicitantul de informații a acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

4. Partea reclamantă pretinde încălcarea dreptului de acces la informație.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (*Ruiz Torija vs. Spania şi Hiro Balani vs. Spania*). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate *(Boldea vs. România, Helle vs. Finlanda).*

Controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ”, prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conceptul de informație publică se referă la ”toate informațiile înregistrate sub orice formă, elaborate sau primite și deținute de autoritățile publice” (**art. 1 alin. (2) lit. b) din Convenția de la Tromsø – Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale din 2009, la care Republica Moldova este parte**). În comparație cu Convenția de la Tromsø, este stabilit în mod expres că definiția acoperă toate informațiile, indiferent de formă (suportul de stocare). Aceasta înseamnă că dreptul de acces se referă la informațiile înregistrate, în special sub formă de: document scris; document electronic; imagine; hartă; înregistrare audio, video sau audio-vizuală. Această listă nu este exhaustivă, deoarece, odată cu progresul tehnic, ar putea fi dezvoltate forme noi de înregistrare și stocare a informațiilor.

Cu toate acestea, este esențial să se sublinieze faptul că această definiție include accesul la informațiile existente deținute de furnizorii de informații, dar nu obligă furnizorii de informații să genereze informații noi. În special, definiția nu impune furnizorului de informații să desfășoare acțiuni de investigare, să întreprindă activități de cercetare, să evalueze fiabilitatea și calitatea informațiilor sau să colecteze date din surse externe.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind interpretarea art. 34 din Constituție, dreptul de acces la informațiile de interes public are dublă natură, implicând atât dreptul de a solicita, cât și dreptul de a primi informații.

Judecătorul remarcă faptul că, accesul la informaţiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii autorităţilor/instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic. Dreptul de acces la informațiile publice este garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, fără nicio formă de discriminare bazată, de exemplu, pe cetățenie, reședință sau natură juridică. Caracterul său universal impune, de asemenea, absența oricăror privilegii speciale de acces la informații în legătură cu statutul solicitanților. Informația de interes public este produsă și deținută de instituțiile publice, din bani publici, adică ai contribuabililor. Ea este un bun public care aparține tuturor.

În accepțiunea Convenției de la Tromsø, *documente oficiale* înseamnă toate informaţiile înregistrate în orice formă, elaborate, recepţionate sau deţinute de către autorităţile publice.

La caz, partea reclamantă insistă pe furnizarea informațiilor revendicate prin cererile din 19 iulie 2023, 12 septembrie 2023 și 19 august 2024, iar instanța consideră că răspunsurile părții pârâte la acestea sunt plauzibile, comprehensibile și exhaustive, din moment ce ultima a oferit întreg volumul de informații deținute.

Or, potrivit pct. 84 al Statutului Consular, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 368 din 28 martie 2002, numirea și activitatea funcționarilor consulari onorifici ai Republicii Moldova este reglementată de Regulamentul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene privind Consulul Onorific al Republicii Moldova. Astfel, prin ordinul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene nr. 683-b-114 din 20 iunie 2007, publicat în Monitorul Oficial nr. 107-111 din 27.07.2007, a fost aprobat Regulamentul cu privire la consulul onorific al Republicii Moldova (în continuare - Regulament). Potrivit pct. 2 din Regulament, Consulul Onorific al Republicii Moldova reprezintă interesele Republicii Moldova și ale cetățenilor săi în statul de reședință, și la indicația ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene (în continuare - ministerul) efectuează alte acțiuni care nu contravin legislației Republicii Moldova și a statului de reședință. Potrivit pct. 5 lit. b), înființarea, activitatea și desființarea oficiilor consulare onorifice ale Republicii Moldova conduse de consulii onorifici este monitorizată, coordonată și evaluată de către: țara de reședință a oficiului consular: Șeful misiunii diplomatice sau oficiului consular a Republicii Moldova acreditat pentru statul de reședință. Potrivit pct. 6, toate cheltuielile legate de înființarea, activitatea consulatului, îndeplinirea atribuțiilor sale oficiale și de reprezentare a intereselor Republicii Moldova pe teritoriul statului de reședință sânt suportate de către consulul onorific. Consulul Onorific nu poate cere de la autoritățile Republicii Moldova

rambursarea cheltuielilor suportate pentru îndeplinirea atribuțiilor, salarii, indemnizații sau alte venituri, oricare ar fi tipul acestora.

Astfel, activitatea Consulului Onorific este una obștească și benevolă, acesta nu prestează servicii consulare pe care le oferă misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova, precum și că activitatea acestuia este monitorizată, coordonată și evaluată de către Ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă.

Prevederi referitoare la activitatea consulilor onorifici sunt stabilite si de către Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare din 24 aprilie 1963, iar potrivit art. 68, fiecare stat este liber să hotărască dacă va numi sau va primi consuli onorifici.

Prin urmare, instituția funcționarilor consulari onorifici are un caracter facultativ.

Având în vedere prevederile pct. 5 din Regulament, la 24 ianuarie 2023, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene a recepționat avizul Ambasadei Republicii Moldova în Federația Rusă privind activitatea dlui Vizant Valentin în calitate de Consul Onorific al Republicii Moldova în Republica Kazahstan, prin care a fost propusă retragerea patentei consulare, având în vedere prestația profesională neglijentă. Potrivit misiunii, pe parcursul anului anterior, domnul Vizant Valentin a lipsit perioade îndelungate de pe teritoriul Republicii Kazahstan, neinformând în acest sens Ambasada, în conformitate cu pct. 39 din Regulament. Potrivit pct. 42 din Regulament, funcționarul consular onorific este responsabil de activitatea oficiului consular. Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare repetată a obligațiunilor prevăzute de prezentul Regulament poate servi drept unul din motive pentru retragerea patentei consulare.

Circumstanțele sus menționate sunt confirmate prin afirmațiile reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată (art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă) referitoare la informarea viceprim-ministrului, ministrului Afacerilor Externe și Integrării Europene, Popescu Nicolae, privind motivul absenței pe o perioadă îndelungată sau privind activitatea consulului onorific. În contextul în care misiunile diplomatice ale Republicii Moldova peste hotare sunt responsabile de monitorizarea activității consulilor onorifici acreditați, notele informative ale consulului onorific urmau să fie adresate Ambasadei Republicii Moldova de la Moscova.

Cu referire la cele menționate privind înregistrarea Asociației Consulilor Onorifici din Republica Moldova și depunerea cererii de aderare la Federația Asociațiilor Consulare Internaționale (FICAC), potrivit pct. 35 lit. m) din Regulament, funcționarul consular onorific stabilește relații oficiale cu instituțiile și organizațiile Republicii Moldova prin intermediul misiunii diplomatice sau oficiul consular ale Republicii Moldova din statul de reședință și minister. Acest fapt demonstrează îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiunilor prevăzute. Astfel, pornind de la cumulul de factori descriși, care au incidență directă asupra randamentului propriu-zis al Consulului Onorific, dar și asupra imaginii de ansamblu a țării, autoritatea publică pârâtă a decis aplicarea prevederilor pct. 45 și 46 din Regulament, care stabilesc că funcțiile consulare ale funcționarului consular onorific încetează prin notificarea autorităților statului de reședință de către minister. Notificarea menționată are loc la decizia conducerii ministerului.

În același timp, în conformitate cu pct. 47 din Regulament, ministerul nu este obligat să comunice motivul încetării funcțiilor Consulului Onorific.

De altfel, potrivit pct. 45 lit. a) din Regulament, funcțiile consulare ale funcționarului consular onorific încetează prin notificarea autorităților statului de reședință de către minister despre încetarea activității consulului onorific și retragerii patentei consulare.

Prin urmare, patenta consulară se retrage printr-o notificare. Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea. Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Pe o altă undă de idei, potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) Legea nr. 148/2023, accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia: b) relațiile internaționale. Potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 148/2023, în cazul prevăzut la art. 8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin. (1); b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației. Altminteri, sunt plauzibile argumentele părții pârâte – ”având în vedere că sensibilitatea informațiilor legate de deciziile privind instituirea/desfășurarea/încetarea activității reprezentanțelor diplomatice și/sau consulare ale Republicii Moldova peste hotare, nu poate fi pusă la îndoială, divulgarea acestora fiind în măsură să aducă atingere imaginii Republicii Moldova peste hotare sau să înrăutățească relațiile Republicii Moldova cu anumite state sau organizații internaționale.”

În concluzie, acțiunea cu privire la furnizarea informației este neîntemeiată și este pasibilă respingerii.

În conformitate cu prevederile art. 25-29 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 218. lit. a), 219, 224, 225, 229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Vizant Valentin împotriva Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova privind furnizarea informației ce vizează încetarea activității în calitate de Consul Onorific și desființarea Oficiului Consular în Republica Kazahstan.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea/notificarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Judecătorul **Gandrabur Marcel**